

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I *Meddelelser*

Kommission

ECU.....	1
Statsstøtte (artikel 92 til 94 i EØF-traktaten) — Meddelelse i overensstemmelse med artikel 93, stk 2, første afsnit, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab til alle andre interesserede parter end medlemsstaterne vedrørende et forslag fra den belgiske regering om at yde støtte til investeringer i et olieraffineri i Antwerpen	2

Domstol

Domstolens dom (første afdeling) af 11. marts 1982 i sag 127/80: Vincent Grogan mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	3
Domstolens dom (første afdeling) af 11. marts 1982 i sag 164/80: Luigi de Pascale mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	3
Domstolens dom (første afdeling) af 11. marts 1982 i sag 93/81 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Belgiens Cour de cassation (tredje afdeling)): Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles, mod Peter Knoeller, Obrighem (Forbundsrepublikken Tyskland)	4
Domstolens dom (tredje afdeling) af 11. marts 1982 i sag 129/81 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di Cassazione, 2. afdeling for civilsager): firma Fratelli Fancon, Monte di Malo, mod Società Industriale Agricole Tresse (SIAT), Quarto d'Altino	4
Domstolens kendelse af 9. februar 1982 i sag 229/81: CO.DE.MI. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	4
Sag 70/82: Sag anlagt den 18. februar 1982 af kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	5

II *Forberedende retsakter*

Kommission

Forslag til Rådets forordning (EØF) om fastsættelse af en række foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne gældende for fartøjer, der fører visse tredjelandes flag, i 200-sømilezonen ud for det franske departement Guyanas kyster	6
--	---

Berigtigelser

Berigtigelse til ændring af forslaget til Rådets forordning (EØF) om kontrol med sammenslutninger af virksomheder (fusionskontrol) (EFT nr. C 36 af 12. 2. 1982)	12
--	----

I

(Meddelelser)

KOMMISSION

ECU (*)

1. april 1982

Værdien i national valuta af én enhed:

Belgisk og luxembourgsk franc con.	45,2462	US-dollar	0,996174
Belgisk og luxembourgsk franc fin.	52,2992	Schweizerfranc	1,93188
Tysk mark	2,39580	Spansk peseta	106,521
Nederlandsk gylden	2,66028	Svensk krone	5,90233
Pund sterling	0,558081	Norsk krone	6,08164
Dansk krone	8,19104	Canadisk dollar	1,22231
Fransk franc	6,24701	Portugisisk escudo	71,5253
Italiensk lire	1316,69	Østrigsk schilling	16,8254
Irsk pund	0,692509	Finmark	4,59485
Græsk drachme	62,7889	Yen	245,806
		Australsk dollar	0,947384
		Newzealandsk dollar	1,29879

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles;
- angiv eget kendeord;
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for regningsenheden over fjernskriveren;
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk telexsvarer (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugspolitik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1).
 Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).
 Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).
 Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).
 Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).
 Beslutning truffet af Den europæiske Investeringsbanks styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

STATSSTØTTE

(Artikel 92 til 94 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab)

Meddelelse i overensstemmelse med artikel 93, stk. 2, første afsnit, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab til alle andre interesserede parter end medlemsstaterne vedrørende et forslag fra den belgiske regering om at yde støtte til investeringer i et olieraffinaderi i Antwerpen

1. I henhold til lov af 17. juli 1959 om indførelse og koordinering af foranstaltningerne til fremme af den økonomiske ekspansion og oprettelse af nye industrier har den belgiske regering til hensigt at yde støtte til et olieraffinaderi, der ønsker at omlægge sin produktion, så den svarer til den nuværende og den forventede efterspørgsel. Investeringerne andrager ca. 4 093 millioner bfrs.
2. Kommissionen har besluttet at indlede den i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, fastsatte procedure over for denne støtte med den begrundelse, at disse investeringer klart er i virksomhedens forretningsmæssige interesse og ligger inden for dens finansielle muligheder, således at der ikke er nogen grund til at lade støtten være omfattet af en af undtagelserne fra princippet om statsstøttens uforenelighed med fællesmarkedet, som fastsat i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3.
3. I overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, giver Kommissionen hermed alle andre interesserede parter end medlemsstaterne en frist på to uger fra datoen for denne meddelelse til at fremsætte deres bemærkninger om den planlagte støtte. Bemærkningerne bedes sendt til:

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber,
rue de la Loi 200,
B-1049 Bruxelles.

DOMSTOL

DOMSTOLENS DOM

(første afdeling)

af 11. marts 1982

i sag 127/80: Vincent Grogan mod Kommissionen for
De europæiske Fællesskaber (1)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil
blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 127/80: Vincent Grogan (advokat: Gerald FitzGerald, Solicitor) mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Anthony McClellan, bistået af advokat Daniel Jacob) angående annullation af Kommissionens stiltiende afvisning af sagsøgerens klage, der er indgivet i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, og som vedrører anvendelsen i forhold til sagsøgeren af Rådets forordninger (Euratom, EKSF, EØF) nr. 3085/78 og 3086/78 af 21. december 1978 om ændring af Vedtægten for Tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber samt ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, for så vidt angår de valutakurser, der skal anvendes, samt justeringskoefficienten for vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte i De europæiske Fællesskaber (EFT 1978 nr. L 369), har Domstolen (første afdeling), sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne A. O'Keefe og T. Koopmans, generaladvokat F. Capotorti og assisterende justitssekretær J. A. Pompe som justitssekretær, den 11. marts 1982 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kommissionens beslutning om at nedsætte sagsøgerens pension i medfør af artikel 4 i Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 3085/78 af 21. december

1978 (EFT nr. L 369, s. 6), som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 23 oktober 1979, annulleres.

2. Hver part bærer sine omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

(første afdeling)

af 11. marts 1982

i sag 164/80: Luigi de Pascale mod Kommissionen for
De europæiske Fællesskaber (1)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil
blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 164/80: Luigi de Pascale (advokat: Marcel Slusny) mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Joseph Griesmar, bistået af advokat Daniel Jacob) angående de i stævningen angivne påstande, har Domstolen (første afdeling), sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne A. O'Keefe og T. Koopmans, generaladvokat F. Capotorti og assisterende justitssekretær J. A. Pompe som justitssekretær, den 11. marts 1982 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Kommissionens beslutning om at nedsætte sagsøgerens pension i medfør af artikel 4 i Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 3085/78 af 21. december 1978 (EFT nr. L 369, s. 6), som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 19. oktober 1979, annulleres.
2. Hver part bærer sine omkostninger.

(1) EFT nr. C 207 af 12. 8. 1980.

(1) EFT nr. C 154 af 24. 6. 1980.

DOMSTOLENS DOM

(første afdeling)

af 11. marts 1982

i sag 93/81 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Belgiens Cour de cassation (tredje afdeling)): Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles, mod Peter Knoeller, Obrigheim (Forbundsrepublikken Tyskland) (1)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 93/81 angående en anmodning, som Belgiens Cour de cassation (tredje afdeling) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag l'Institut national d'assurance maladie-invalidité mod Peter Knoeller at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 34 i Rådets forordning nr. 4 af 3. december 1958 om gennemførelse og supplerung af bestemmelserne i Rådets forordning nr. 3 af 25. september 1958 om vandrende arbejdstageres sociale sikring, har Domstolen (første afdeling), sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne A. O'Keefe og T. Koopmans, generaladvokat P. VerLoren van Themaat og justitssekretær P. Heim, den 11. marts 1982 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Den i artikel 34 i Rådets forordning nr. 4 af 3. december 1958 omhandlede blanket kan senere suppleres eller uddybes med yderligere oplysninger, selv om disse ikke har form af en berigtigelse af den tidligere fremsendte blanket.

(1) EFT nr. C 112 af 14. 5. 1981.

DOMSTOLENS DOM

(tredje afdeling)

af 11. marts 1982

i sag 129/81 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di Cassazione, 2. afdeling for civilsager): firma Fratelli Fancon, Monte di Malo, mod Società Industriale Agricole Tresse (SIAT), Quarto d'Altino (1)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 129/81 angående en anmodning, som Corte suprema di Cassazione, 2. afdeling for civilsager, i

(1) EFT nr. C 158 af 27. 6. 1981.

medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag: firma Fratelli Fancon mod Società Industriale Agricole Tresse (SIAT) at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (EFT 1965-1966, s. 193), har Domstolen, sammensat af afdelingsformanden A. Touffait, dommerne Mackenzie Stuart og U. Everling, generaladvokat Sir Gordon Slynn og ekspeditionssekretær H. A. Rühl som justitssekretær, den 11. marts 1982 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Mel udvundet af soya skal henføres under position 23.04 i den fælles toltarif og er derfor et af de produkter, der er opregnet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (EFT 1965-1966, s. 193).

DOMSTOLENS KENDELSE

af 9. februar 1982

i sag 229/81: CO.DE.MI. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber (1)

(Processprog: italiensk)

I sag 229/81 (anmodning forelagt ved kendelse fra præsidenten for Tribunale civile et penale di Varese): CO.DE.MI. mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, har Domstolen, sammensat af præsidenten J. Mertens de Wilmars, afdelingsformændene G. Bosco, A. Touffait og O. Due, dommerne P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, T. Koopmans, U. Everling, A. Chloros og F. Grévisse, generaladvokat Sir Gordon Slynn og justitssekretær A. Van Houtte, den 9. februar 1982 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Anmodningen afvises.

(1) EFT nr. C 219 af 29. 8. 1981.

Sag anlagt den 18. februar 1982 af kongeriget Nederlandene mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 70/82)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. februar 1982 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af kongeriget Nederlandene, hvis regering har sæde i Den Haag, ved advokat A. Bos som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på den nederlandske ambassade, rue C.M. Spoo 5.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstand:

- Kommissionens beslutning af 15. december 1981 ⁽¹⁾ om præferencetariffen for naturgas til gartneriet i Nederlandene annulleres helt eller delvis,
- idet Domstolen efter sit skøn træffer alle fornødne yderligere forholdsregler eller foranstaltninger, og
- idet Kommissionen tilpligtes af afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagen er anlagt i anledning af, at Kommissionen har anset tariffen for naturgas til gartneriet i Nederlandene for en støtte i den i EØF-traktatens artikel 92 forudsatte betydning og i forbindelse dermed på grund af den af Kommissionen givne begrundelse. Søgsmålsgrundene falder i to dele:

- a) tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, navnlig på grund af utilstrækkelig begrundelse (EØF-traktatens artikel 190);
- b) overtrædelse af traktaten — især artikel 92 — eller af bestemmelser udstedt i henhold til denne.

Staten har ikke mulighed for at gennemvinge beslutninger vedrørende priser. Statens rolle ved godkendelse af Gasunies tariffer er ikke af en sådan art, at der kan gennemvinges bestemte tariffer. Den formidlende rolle, som ministeren for landbrug og fiskeri har spillet i forhandlingerne mellem Landbouwschap og Gasunie, har hele tiden haft til formål hurtigere at lade den forholdsvis lave pris for gas til gartneriet indhente den almindelige energiprisudvikling og med dette formål for øje ændre den bestående tarifoverskomst.

Gasunies leverance af naturgas til en forholdsvis lav tarif kan heller ikke økonomisk tilregnes myndighederne. — Der er ikke tale om en præferencetarif, som indebærer en permanent fordel.

Kommissionen har handlet i strid med fællesskabsrettens almindelige principper, navnlig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om forpligtelsen til at udvise omhu, da den i dette tilfælde ikke har benyttet alle proceduremæssige muligheder og ikke har foretaget en korrekt afvejning ved fastsættelsen af fristen for ændringen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 37 af 10. 2. 82, s. 29.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSION

Forslag til Rådets forordning (EØF) om fastsættelse af en række foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne gældende for fartøjer, der fører visse tredjelands flag, i 200-sømilezonen ud for det franske departement Guyanas kyster

(Forelagt Rådet af Kommissionen den 9. marts 1982)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

siden 1977 har Fællesskabet haft en ordning for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, gældende for fartøjer, der fører visse tredjelands flag, i 200-sømilezonen ud for det franske departement Guyanas kyster, senest fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 848/81 (¹); gyldighedsperioden for denne forordning udløber den 31. marts 1982;

kontinuiteten af denne ordning bør sikres ud over denne dato, især ved at opretholde begrænsningen af det fiskeri, der vedrører rejebestanden i denne zone, med henblik på at bevare denne og sikre en passende rentabilitet for det pågældende fiskeri;

rejeforarbejdningsindustrien på det franske departement Guyanas område er afhængig af landingerne fra tredjelands fartøjer, der fisker i fiskerizonen ud for dette departement;

det bør derfor sikres, at de fartøjer, der er kontraktligt forpligtet til at lande deres rejefangst i det franske departement Guyana, kan fortsætte fiskeriet;

der bør ske en reduktion af kvoterne og antallet af licenser, der tildeles til skibe fra tredjelands, som ikke udnyttede de muligheder, som var tilbudt dem ved forordning (EØF) nr. 848/81;

de øvrige tekniske og kontrolmæssige foranstaltninger, der gælder i henhold til forordning (EØF) nr. 848/81 bør opretholdes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fartøjer, som fører et af de i bilag I nævnte landes flag, kan i perioden fra den 1. april 1982 til den 31. marts 1983 på de i denne forordning fastsatte betingelser fiske de i nævnte bilag anførte arter i fiskerizonen på 200 sømil ud for det franske departement Guyanas kyster.

2. Bifangster tillades, såfremt de opstår i forbindelse med fiskeri på grundlag af den i artikel 2 omhandlede licens.

Artikel 2

1. Fiskeri i den i artikel 1 omhandlede zone er betinget af, at det pågældende fartøj er i besiddelse af en licens, som på Fællesskabets vegne er udstedt af Kommissionen, og fiskeriet skal finde sted under iagttagelse af de i licensen fastsatte betingelser samt af de

(¹) EFT nr. L 87 af 1. 4. 1981, s. 1.

kontrolforanstaltninger og øvrige bestemmelser, der gælder for fiskeri i den pågældende zone.

2. Licenserne udstedes til myndighederne i det pågældende tredjeland på dissers anmodning.

3. Registreringsbogstaverne og -tallene for et fartøj med licens skal tydeligt anføres på begge sider af fartøjets bov og på hver side af overbygningen, på det sted hvor de lettest kan ses. Bogstaverne og tallene skal males med en farve, der danner kontrast til skrogets eller overbygningens farve, og må ikke udslettes, ændres, dækkes eller på anden måde skjules.

Artikel 3

1. For fiskeri efter rejer kan der udstedes licenser til fartøjer, der fører et af de i bilag I, nr. 1, anførte landes flag, og som er kontraktligt forpligtet til at lande alle deres fangster i det franske departement Guyana. Det maksimale antal af disse licenser er anført i bilag I, nr. 1.

2. Licenserne gælder, indtil den i kontrakten fastsatte forpligtelse til landing ophører, dog højst indtil den 31. marts 1983.

Artikel 4

1. For fiskeri efter rejer kan der udstedes licenser til fartøjer, som fører et af de i bilag I, nr. 2, nævnte landes flag. De fangstmængder, der kan tildeles i medfør af disse licenser, det maksimale antal licenser og det maksimale antal dage til søs, for hvilke disse licenser gælder, er angivet for hvert land i bilag I, nr. 2.

2. De i stk. 1 omhandlede licenser udstedes på grundlag af en fiskeriplan, som forelægges af myndighederne i det pågældende land og godkendes af Kommissionen, og hvori de i bilag I, nr. 2, for det pågældende land fastsatte begrænsninger overholdes.

3. Gyldighedsperioden for hver af de i stk. 1 omhandlede licenser begrænses til den fangstperiode, der er fastsat i den fiskeriplan, på grundlag af hvilken licensen blev udstedt.

4. De i stk. 1 omhandlede licenser, som udstedes til fartøjer fra tredjelande, er ikke længere gyldige, så snart det konstateres, at den i bilag I, nr. 2, fastsatte kvota for det pågældende land er opbrugt.

Artikel 5

1. Der kan udstedes licenser til fartøjer, som fører et af de i bilag I, nr. 3, nævnte landes flag, for fiskeri efter andre arter end rejer. Det maksimale antal af disse licenser er for hvert land angivet i bilag I, nr. 3.

2. Udstedelsen af licenser for fiskeri efter tunfisk er betinget af, at fartøjets reder på anmodning af Kommissionen giver tilladelse til, at en observatør går om bord i fartøjet.

Artikel 6

1. Ved indgivelse af ansøgning om licens til Kommissionen gives følgende oplysninger:

- a) fartøjets navn;
- b) registreringsnummer;
- c) ydre identifikationsbogstaver og -tal;
- d) registreringshavn;
- e) ejerens eller befragterens navn og adresse;
- f) bruttoregister-tonnage og længde overalt;
- g) maskinkraft;
- h) kaldesignal og radiofrekvens;
- i) fangstmetode;
- j) arter, der vil blive fisket efter;
- k) periode, for hvilken der søges om licens.

2. Hver licens gælder for et enkelt fartøj. Fisker flere fartøjer i fællesskab, skal hvert af disse fartøjer være i besiddelse af en licens.

Artikel 7

1. For at få udstedt en licens som omhandlet i artikel 3 skal det for hvert af de pågældende fartøjer godtgøres, at der foreligger en gyldig kontrakt mellem licensansøgeren og en i det franske departement Guyana beliggende rejeforarbejdningssomhed, som forpligter licensansøgeren til at lande alle det pågældende fartøjs rejefangster i nævnte departement med henblik på forarbejdning, pakning og lagring i denne virksomheds anlæg.

2. Den i stk. 1 nævnte kontrakt skal være forsynet med en påtegning fra de franske myndigheder, som påser, at den er i overensstemmelse med de faktiske kapacitetsgrænser for den forarbejdningssomhed, som indgår kontrakten.

3. Såfremt den i stk. 2 nævnte påtegning afslås, underretter de franske myndigheder den pågældende ansøger samt Kommissionen herom, idet der redegøres for årsagen til afslaget.

Artikel 8

1. Ansøgning om en licens skal indgives mindst en måned inden den ønskede gyldighedsperiodes ikrafttræden.

2. Licenser kan annulleres med henblik på udstedelse af nye licenser. Annulleringen får virkning fra den første dag i den måned, der følger efter tilbagesendelsen af licenserne til Kommissionen.

De nye licenser udstedes efter stk. 1.

Artikel 9

1. Fiskeri efter rejer inden for den i artikel 1 omhandlede fiskerizone er forbudt på mindre vanddybder end 30 m.

2. Fiskeri efter andre arter end rejer er kun tilladt med langline.

Artikel 10

1. Der skal føres en logbog, hvori følgende oplysninger anføres, hver gang der er drevet fiskeri:

- a) fangst pr. art (levende vægt i kg);
- b) dato og tidspunkt for fiskeriets påbegyndelse og afslutning;
- c) geografisk position under fiskeriet.

2. Der sendes en kopi af hver side i den i stk. 1 omhandlede logbog, der indeholder de dér specificerede oplysninger, til Kommissionen senest tredive dage efter den sidste dag af hver fangstrejse.

Artikel 11

1. Førere af skibe, som har den i artikel 4 og 5 omhandlede licens, skal overholde de særlige bestemmelser i bilag II, og især give Kommissionen de i nævnte bilag specificerede oplysninger over den i dette bilag nævnte radiostation. Disse bestemmelser udgør en del af licensen.

2. Førere af skibe, som har fået udstedt den i artikel 3 omhandlede licens, udfærdiger i forbindelse

med landinger efter hver fangstrestes afslutning til de franske myndigheder en opgørelse, hvis nøjagtighed skibsføreren er eneansvarlig for, og hvori anføres de mængder rejer, der er fanget og beholdt om bord siden sidste opgørelse. Opgørelsen udfærdiges ved anvendelse af formularen i bilag III.

Artikel 12

1. De franske myndigheder træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at kontrollere nøjagtigheden af de i artikel 11, stk. 2, omhandlede opgørelser, navnlig ved sammenligning med den i artikel 10 omhandlede logbog. Efter kontrollen undertegnes opgørelsen af den kompetente tjenestemand.

2. De franske myndigheder sørger for, at alle landinger af rejer i det franske departement Guyana fra fartøjer, der er i besiddelse af de i artikel 3 omhandlede licenser, anføres i de i artikel 11, stk. 2, omhandlede opgørelser.

3. De franske myndigheder tilsender inden den 15. i hver måned Kommissionen de i stk. 2 omhandlede erklæringer vedrørende den foregående måned.

Artikel 13

1. De franske myndigheder træffer passende foranstaltninger med henblik på at føre kontrol med at denne forordning gennemføres, herunder regelmæssig inspektion af fartøjerne.

2. Konstateres det på behørig vis, at der er sket en overtrædelse, meddeler de franske myndigheder straks Kommissionen navnet på det pågældende fartøj samt de foranstaltninger, der måtte være truffet.

Artikel 14

1. Licenser, der er udstedt til fartøjer, der ikke har overholdt de i denne forordning fastsatte forpligtelser eller forpligtelsen til at lande deres fangst i henhold til den i artikel 3 omhandlede kontrakt, kan tilbagekaldes.

2. Hvis et fartøj, der ikke er i besiddelse af en gyldig licens, og som tilhører en person, der ejer ét eller flere andre fartøjer, som har fået tildelt licens, udøver fiskeri i den i artikel 1 omhandlede zone, kan en af disse licenser tilbagekaldes.

3. Der udstedes ikke licenser til fartøjer, som ikke har overholdt de forpligtelser, der er fastsat ved

denne forordning, eller forpligtelsen til at lande deres fangst i henhold til den i artikel 3 omhandlede kontrakt, i en periode på mellem 4 og 12 måneder fra den dato, hvor overtrædelsen er begået.

4. Der kan i den i stk. 3 omhandlede periode ikke udstedes licens til et fartøj tilhørende en person, der ejer et fartøj, hvis licens er blevet tilbagekaldt i henhold til denne artikel, eller som har fisket uden licens i den i artikel 1 omhandlede zone.

Artikel 15

1. Modtager Kommissionen ikke i løbet af en måned den i artikel 11, stk. 1, omhandlede opgørelse vedrørende et fartøj, som er i besiddelse af den i artikel 4 og 5 omhandlede licens, tilbagekaldes licensen til dette fartøj.

2. Har et fartøj, der er i besiddelse af den i artikel 3 omhandlede licens, ikke gjort brug heraf i en måned, tilbagekaldes licensen til det pågældende fartøj, undtagen

- hvis fartøjet er i færd med at blive repareret,
- i tilfælde af force majeure.

Artikel 16

De licenser, der er gyldige den 31. marts 1982 i medfør af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 848/81, kan forlænges indtil den 15. maj 1982 på anmodning af det pågældende tredjelands myndigheder. De således forlængede licenser afskrives for forlængelsesperioden på det i bilag I fastsatte antal af tilsvarende licenser.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 1982 til den 31. marts 1983.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

1. Licenser omhandlet i artikel 3:

Fartøjer fra:	Maksimalt antal licenser
USA Japan Korea	76

2. Licenser omhandlet i artikel 4:

Fartøjer fra:	Tildelt fangstmængde i tons	Maksimalt antal skibe med licens	Maksimalt antal dage til søs
Barbados	p.m.	p.m.	p.m.
Guyana	p.m.	p.m.	p.m.
Surinam	144	18	1 200
Trinidad og Tobago	60	7	600

3. Licenser omhandlet i artikel 5:

Art	Fartøjer fra:	Maksimalt antal licenser
a) tunfisk	Japan	5
	Korea	10
b) andre	Venezuela	6
	Barbados	5

*BILAG II***Særlige bestemmelser**

1. Fartøjer, til hvilke der er blevet udstedt en i artikel 3, 4 eller 5 omhandlet licens, skal ved følgende lejligheder fremsende oplysninger til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber i Bruxelles (telexadresse 24189 FISFU-B) via Cayenne radiostation (kaldesignal: FFI):
 - a) ved hver indsejling i 200 sømilezonen ud for det franske departement Guyanas kyster, herefter benævnt »zonen«;
 - b) ved hver udsejling fra zonen;
 - c) ved hver indsejling i en medlemsstats havn;
 - d) ved hver udsejling fra en medlemsstats havn;
 - e) hver uge begyndende enten på syvendedagen efter fartøjets første indsejling i zonen som angivet i litra a) eller på syvendedagen efter fartøjets udsejling fra en havn som angivet i litra d).
2. Meddelelser, der fremsendes i henhold til licensen ved de lejligheder, der er nævnt under nr. 1, skal indeholde de af de nedennævnte oplysninger, der er relevante, fremsendt i følgende rækkefølge:
 - fartøjets navn,
 - radiokaldesignal,
 - licensnummer,
 - løbenummer for meddelelsen for det pågældende togt,
 - angivelse af formen for meddelelse i henhold til de forskellige litra i nr. 1,
 - dato,
 - klokkeslet,
 - geografisk position,
 - for fartøjer, der er i besiddelse af en licens som omhandlet i artikel 3, fartøjets aktiviteter i den pågældende periode (undervejs, fiskeri, opankret, ved kaj, under losning, under reparation, osv.),
 - mængde (i kg) pr. art, der befinder sig i lastrummene,
 - mængde (i kg) pr. art, der er fanget siden fremsendelsen af den forrige meddelelse,
 - geografisk position for stedet, hvor fangsten er blevet taget,
 - mængde (i kg) pr. art, der er omladet til andre fartøjer siden fremsendelsen af den forrige meddelelse,
 - navn, kaldenummer samt eventuelt licensnummer for det fartøj, hvortil omladningen er sket,
 - skipperens navn.
3. Følgende koder anvendes for de fiskearter, der befinder sig om bord, i henhold til nr. 2:
 - S: Rejer (Penaeidae),
 - Z: Tun,
 - R: Andre.
4. Hvis meddelelsen på grund af force majeure ikke kan fremsendes af det fartøj, der har licens, kan fremsendelsen ske via et andet fartøj på det førstnævnte fartøjs vegne.

BILAG III

Opgørelse i henhold til artikel 11, stk. 2

LANDINGSOPGØRELSE (*)

Fartøjets navn:

Registreringsnum-
mer:

Skibsførerens navn:

Stedfortræderens
navn:Skibsførerens
underskrift:Fangstrejse foretaget
fra den _____

til den _____

Landingshavn:

Landede mængde rejer
(levende vægt i kg)

Landede mængde rejer (levende vægt i kg)

Den kontrolførendes
underskrift:

(*) En kopi er beregnet til skibsføreren, en kopi opbevares af den kontrolførende, og en kopi sendes til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til ændring af forslaget til Rådets forordning (EØF) om kontrol med sammenslutninger af virksomheder (fusionskontrol)**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 36 af 12. februar 1982)

Side 5, bilag, artikel 1, tredje afsnit (nyt forslag) læses som følger:

En fusion antages at være forenelig med fællesmarkedet, når markedsandelen i fællesmarkedet for de pågældende produkter eller tjenesteydelser ikke overstiger 20 % af omsætningen med produkter eller tjenesteydelser, der er identiske hermed, eller af brugerne betragtes som sidestillede hermed på grund af egenskaber, pris og anvendelsesformål. Der kan bortses fra denne formodning om forenelighed med fællesmarkedet, hvis Kommissionen fastslår, at en koncentration, der fører til en omsætning, som ligger under denne grænse, alligevel er uforenelig med fællesmarkedet.

Side 6, artikel 5, stk. 1 b), (nyt forslag) læses som følger:

b) de i artikel 1, stk. 1, omhandlede markedsandele.

Side 8, artikel 19, stk. 8, læses som følger:

8. Hvis en medlemsstat før udløbet af den i foregående stykke fastsatte frist over for Rådet påpeger en målsætning, som efter denne medlemsstats mening bør betragtes som et overordnet mål efter artikel 1, stk. 3, samles Rådet senest 30 dage efter datoen for den pågældende medlemsstats anmodning. I det tilfælde vedtager Kommissionen først sin beslutning efter Rådets møde og tager hensyn til de opfattelser, der kommer til udtryk under Rådets drøftelser.
